

S I R T T Ä I

Saitille Kristi-weljille ja Sisarille raclari ylös-
 kehoituxepi Sielustans murhetta pitämään, oi-
 kian katumuxen ja Uscon järjestyxensä.

Jotca,

Jumalan Armon ja Pyhän Hengen johdatta-
 misen kautta,

herämisens jälkeen synnin suruttomuden unesta, ja
 monellisen työnsä tekemisen alla, ajatuksiansa on co-
 coonpannut, ja sitten suustans muilda ylös-
 kirjotta, ojentaa ja prändätä
 andanut.

Johan Erikin Boika.

Paimion Pitäjältä ja Caswolan Kylältä,
 Vuonna 1764.

Se Ensimmäinen Wirsi/
 Katumuresta.

W. c. Ah! HERRA älä wihahas.

v. I.

Osc' johtu syndi mielehen, Joit on 'mull
 mouda aiwan, Joill' tiedan päällen tuot-
 taneen, Jidäisen aollon waiwan: Niin
 murhe täyttä sydämmen, Ja carway jontuutumollen
 Entinen elämäni.

2. Woi cuiteng cungan pakenen? Tainkaltaisesa
 hscas; Keneldä apuu hakenen? Sill omatundo ras-
 cast

caast Mun soimaa synnis saastaisex, Helwetin wai-
wan ansainex; Ah! armahd Jumal wielä.

3. Jos caxon täsä eteeni, Nijn äckään turmessuren
Ja tiedän ett' on helwetti Duomittu rangaisturen
Jong tiedän synnill ansaineen, Ja cuollon courijn joutu-
neen Sen ruman synnin cautta.

4. Jos käännyn taani kaksomaan, Mun endist
elämäni; Nijn murhell cowall hawait saan Min suuri
syndejäni, Euin tehdes maistuit maistay, Nyt muuttuit
sapey catkeray; Voi cuca päästää niisiä.

5. Jos caxon siwull puolellan, Mull apuu hakei-
sani; Nijn näen myöskin olewan Perkeleen wietteljäni;
Jong yllhyren ottanut Mä olen, ja nijn tuottanut
Ikellen tämän tusean.

6. Jos caxon ylös tairwaseen, Mun Jumalani
puoleen: Händ' wastan tiedän rickoonen, Jost sydämen
nyt cuolee. Ah! raucka, ettän wihoitin Pyhän wan-
hursaan Duomarin, Ja hymmintekäni.

7. Euitengin tiedän wielä mull Yhden, jong
puoleen riennän! O Jesu! tygös ikkusiul Tälän
ja armoo kerjän: Sull tunnustan coick ricoren, Sä
tulit walimieheren Minun ja Jumalani.

8. Sä cuolit ristin hirsipuus Mun lunasturereni,
Ja sengin teet ett' walo uus Jo loistaa silmisäni,
Jong cautta waaran harwaihen, Ja myöskin Armon
istuihen, Weresäs uscon cautta.

9. O Isä armost, andex ann, Mun sondin suuret
angen, Joill' olen sinun wihoittan; Sijn toiwos
eteen langen, Etäs ne andex annat mull, Ja älä
cansan oikeull Käy, Poikas viinan tähden.

10. O Pyhä Hengi lohduta Mun suruist sydän-
dän, Ja pelcoos aina tairwuta, Paranna Elämäni:
Sill oma työ ja apu myös, On turha Hengellises
työs, apuu Sentähden kerjän.

11. Nyt kiitos oleon Jumalall, Hän rucouren
kuuli: Ylistys Herrall corkiall Tuin hädäs auren
tuli. Hän synnin tundoon minun toi, Armon ja
hohtuksen soi, Jost moiton wirttä laulan.

Se Toinen Wirsi.

Uscou Tilasta.

B. c. O! Jesu Christe sä autuden ic.

v. i.

Jesu mua opeta rucouleman Täll wijs-
miesell mailman lopull, Eose' ajaat sun tu-
lollas lopetetan; Oi! Jesu myös aina
mull saapuill. Mä olen kyll syndinen woimatonen,
See Jesu mull niincuins teit miehell muinen, Tuin
halwattun wootella macais.

2. Hän sydämmest halaisi synnist päästä, Ja
anderi andamust toivoi; Ei huollut niin paljo hän
ruumins saastää, Eit suuttun tain mailman wai-
wom. Mutt Jesus, jold' lairaat caieck' awun saa-
wat, Hän paransi sielun ja ruumin haawat; Ah!
cahos cuing laupias hän ombi.

3. Hän hoitoo niit' cuin hänen tyköns käywät
Ja syndejäns eatumat caiecki; Hän tekee eti' armon
he käsittawät, Myös elämät pitämän raittist. Näin
Jesus heid sonnit caieck' woges candaa, Ja Hengen-
sä Pyhän heill' siaan andaa, Tuin hallitsee heitä
läh elos.

4. Ah cakele Jesu myös minun puoleen, Sä
soudisti ennenkin autit, Tuin tulit ja sielustans pi-
dit huolen, Niit tainwan tiell' käymähän saatit; Mä
kerjän suld' armoo, siis awur riennä, Sun lau-
piat eastwos mun puoleen täännä, Ja cuuldele mi-
nua armost.

Ann' 5.

5. Ann' anderi syndin, jote' suuret ovat, Joit olen
tääll tehnyt ain usiast, Ja paranna sieluni haawa
ovat, Mä ruoilen JEsu täst asiast, Ett JEsu
eans' sormit minua tääl, Mun welcan pois pöy
Sun kirjastas wiel, Ja armostas te mun wam
hurscar.

6. Ah! puhdist mun sieluni werelläs nyt, Jost
Sinua ruoilen nöyräst; Ann' anderi armostas syn
dini synt, Joist olen kyll joutunut köyhär. Wiel
uscoo, toiwoo ja rackautta, Mä pyydän suld' JEs
su, ja sydänd' uutta, Ett armostas annat mull nija.

7. Moys wahwist mun uscon D! JEsu jalo, Ett
ansios pääll turwaisin aina; Ja sotytä sydämmeen
henges walo, Sun armos ja woimas mull laina,
Ett rippuisin Nutudes kinni täällä, Jongas mi
null ansaitit ristin päällä, Cose' Sieluni lunastit
callit.

8. Wiel karsimään JEsus mun wahwistacon, Cose
kuisaus laarohon tullen; Ja usconi wahwari perustas
kon, Ett lapsi häld' ostettu olen; Ett olisin uscosa
karsiwäinen, Ja JEsuren awun pääll luottawainen,
Sill se paras neuwo mull ombi.

9. Nut' JEsu ett vacastan lähimmäistän, Häll hy
wää, kuin ikellen, soisin; Ja sowingoll cohtaisin wi
hamiestän, Ett anderi andaa häll woisin Nutt mitä
tääll tehdän meild piekaisuades, niist älä meit rangais
wanhurscaudes, Waan armostas neliin ann' ander.

10. Nyt iloiteat canhani rackat caieki, Jote' unde
sta syndoneet olet, Jo JEsus nyt minungin siihen laiti
ti, Hän herättä synnisa cuolleet; Jong edest händ sy
dämeest mahdan kijtät, Ett lambaitans caisee, heist
murhett pitää, Ja pelastaa syngiäst corwerit.

11. Siis Jumalat palwella mahdamme tääll,
Händ' sydämmeest kijtät myös sangen; Ja uscosa
cahella

okella Jesuxen pääll, Eht' heicot tääll usiast kyll
langem: Hän meillen on mielumen weimaa tuomaan,
Sill' sitä cum häwä on aicoin saamaan, Juur cans
giat ja hitaat kyll ollan.

12. Me aamulla uudesta heräwäisset, Eohi rucoilla
mahdanne muistaa, Ett olisim päiwän taas seisowais
set, Ja wihollist woisim pois fuistoa: Sill maailma
wihaa, ja perket coker, Eose' meidän tääll horjuwar
heikoy näkee, Sentähden ol' apuna Jesu.

13. Eose ehto wiel joutun ja päiwä laskee, Niin
Jumalat mahdan myös kitta, Eit' calkis cum sie
lun ja ruumisi coskee, Hän isällist surun meist pitää. Ja
aamull ett olemme rauhas maameet, Ja päiwänkin
unden häld' nähdä saameet, Joll wireain työt toimit
ta taidain.

14. Nyt siuna o Jesu mun läteni työ, ja caick'
onnettomus pois eitä Jh waarat ja wahingot tacais
sin työ, Ann woiman sun armostas kettää, Mut ol
con täs cuitengin tahtos siun, Sā tarpeet kyll pas
rahin arwot minun; Sentähden sun halduus caick'
annan.

15. Mut sieluni tarpeet mull anna Jumal, Eit'
cum suid' yhdän ja anon; Ja ruumise händä sill py
häll sanell: Jost Jesus meit neuwoo ja sanoo: Ensi
ehikät Jumalan waldacundaa, Teill maailista ricka
ut Jumal andaa, Ja ruuminne tarpeita kyllä.

16. O Jumala siuna myös Esiwäldaa, Ja Cu
ningast suurta ja vacast; Pois woistamaan wääryst
tä Jsan maalda, Ett pelwosos eläisim wahwast. Häll
pitkää myös ikää ja onnee laina, Eit lewos ja rauhasa
eläm' oina, ja Jumalisuus meisä wahwist.

17. Mut Jumalisuus on mus heikko waiaa, Sita
minun tondon mull soimaa, Ja sielulda lewongiu pos
jes ajaa, Niin ettei ol' uscolla woimaa: Mut sieluni,
luor

luota sun Jesuses pääll', Hän edestäs käynyt on
Golgathan mäel, Eose' pinnan ja cuoleman kärkei.

18. Mun sydämmen cowutt' mä walitan wiel, M
etten waan pehjäw langis, Cuiu minun poiseryntäin
autuuden tiel'! Ann' Jesu mull sun Pohä Henges.
Cuiu otijs pois sydämmen kivest cowast, Ja annais
mull sydämen uuden lihast, Niincuius ihe luwan
nut olet.

19. Mir olet mun sielun wiel murhellinen, Ja saa
tat tääll igelles tuscaa; Eill Jesus on syndisill armole
linen, Cuiu catin caiech tyndins ja uscoo, Ett Jesurely
weri wuot' Krodinraasa, Ja edestäm Niistin pääll
Golgathasa, Eas, sieluni, lunastust suurta.

20. Wiel Jesus nyt rucoilee Isää taiwaas, Ja
sydämeit racas on totta: Cuiu ristin pääll ollesans
wailias waiwas, Niin wieläkän waari meist otta; Hän
andexi andamust meille anoo, Ja sielu autuutta
aina jance, Eas' rackaut' mirätyind' suurta!

21. Ah! alkäm siis ajatello täs niin, Ett Isäl
lä cowa on sydan. Weit lapsians cohtan, cuiu rippua
Eijn', Niin' Peicansa ansios pyodäm. Jesus Ewange
liumis neuwoo meitä: Wpös Isäkin racastaa ihe teitä,
Ja Poicans teill awuren annei.

22. Eijs eläkäm Christusen uscosa tääll, Cuiu
meist' paljo waiwaa on nähnyt, Ja meit' perilliseri
taiwahan wiell, On piinaill ja cuolemall tehnyt; Ja
wältäkäm syndi cuiu wetää meitä, Sen iäisen cuole
man euhioi teitä, Joit uscotoin sieluu tääll kääpi.

23. Nais hursecasti eläkäm armon ajaas, Ett eun
nias cuoleman heikell, Engest' meidän sielum weis iloon
taiwaas, Pois mailman pahalda retkeld; Niin mui
stain ett taiwaisa paleka on suur, Mut iäises itcus
ain rangaistus juur, Cuius' elämä oltut on täällä.

24. O Cowittit'! sen päälle siis ajatus käänn', Ett

Elämän nyt elämän rahdus, Täällä toinen taick toinen miist
kästetään: Ja tiedä siit ett' se on turhuus, Jos runnistas
holhot kuin euolewa on, Muti' sielusi et huoli kuin
euolematoin. O tyhmyttä sokeutt' suurta.

25. Viel' rackaasi Christityt neuwon teitä, Quin
euollehen uscon päällä luotat, Ett' rucolett' Jesust'
kuin autta meitä, Ja Pohällä Hengelläs tuotta, Meill'
uscon, joll' elo on Jesusea, Ja lahjat muut suuret
sill' totudesa, Quin walmis on ottamaan waston.

26. Täs usco ja toirwo ja rackaus wiell' On Tai
wasta suurimmat lahjat, Ja karsimus Jesusen askel
ten tiell'; Quin uudesta syndyneet saawat. Siis al
kämme capoco muiden päälle, Sill' meill' esimercki
on Jesus todällä, Quing elämät käyttämän pitä.

27. Mut' Jesu! ett' uscosa-loppuun asti, Näin kinn
ni juur rippuisim wahraast; Ja tuskisa seisomaan käre
wästä, Meit wahwista Jesu ain tairwast, Eosc' Sa
mas nyt saarnatan ymbär' maata, Waick moni on
rahembi pacanata, Meit syndisi armahd O Jumal.

28. Sun Hengelläs wolais myös opettajam, Ett
wiranfa wiriäst tekisit; Ja lambaitans hartasti cai
sitt ain, Heit' hedelmälliseri näkisit, Ja, ettäs niit
kooos ain' lähetäisit, Quin sielua autuuteen kädtyr
kittä, Ja tairwan tiell' käymään heit neuwois.

29. Ah tule nyt tygöni Jsa, Poica, ja asu ain'
ydämmesäni! Ah tule nyt tule sä Hengi woipa, Ja
tuta halamiseni, Ain' sinua suuresti racastamaan,
Ja uscon cauti' sinulda caicki saamaan, Ja rucoos
minusa kehoit.

30. O autuast sieluu ja ihmisen last, Josas, Col
minaisuus, ih' asut! O autuast ihmist täs syndises
maas, Quin Tairwasta Hengen on saanut, Joca
änen hengens cauk' todistori, Ett' autuan iloti hän
armost saapi, Ja Jesuyeld' cruununkin caudin.

31. Eose' aicas O! Jesu! on tänne tulla, Sun
omias ottaman täällä, Mut' silloin ett' mahdaisin wal
mis olla, Ja euulla si' juloista äändä, Joll' oikia
puoll' seisowat wirwotetan, Nyt tulcat te sisälle wal
dacundaan, Euin walmistett teille on ennen.

32. O sitä suurt iloo euin siellä euuluu, Eose' pää
semme näkemään näitä; Sitt' ijästä juloista riemu
humuu, Ja carikan omig häitä. Siel' woitoyi we
sa juur' iloisansa, Mun sieluni ylkäns Jesuxen can
sa, Ja kiiost' hält' ijäti laulaa.

33. Mä Carikan häihin jo eukut' olen, Kull' ai
ca sitt' pian jo joutuu: Mä riemusta rauken eose' sin
ne tulen, En taida mä olla siel' outo: Eose' Je
sus mun suloinen ylkämiehen, Mun kädestä talutta si
säll' wijmein, Ja euaunulla eeuunaa mun pääni.

34. O armo wyöt hywää euias Jesu mull' teit, En
sinua kiihtä niin taida: Wast' minä tä'n äskön not
suurexi näin, Ja tarpellisexi mull' aiwan; Ett's we
cani werelläs maran olet, Jong cautta mä wäldän
caicf' pirun nuolet, Eose' uscosa ripun sus kiippi.

35. Mä kiihtän siis mielestä nöyryimmästä, Ett's o
let tain autuun mull' ansain'; Ja ylistän sinua sydäm
mestä: Ann' Jesu sun Henges mun cankan, Euin
rucoilis kiihtäsi minus sinuu, Ett's lahjoillas sinan
nut olet minuu. Viel' tulewaist' anon myös armo.

36. Jo lopetan weisuu sill' langeis äänen, Ja cai
taa tiet eukfemaan lähden; Ah rucoileat Jesust' caicf'
jälken jäänet, Et' tundiitt' syndinne nähden. Mut'

Jesu mu armosas pysymähän, Ja muita sun
Hengelläs siihen myös käänn', Sun
cunniaves ijäti! Amen.

